

de være. Vi har haft nogle sager tidligere, hvor det var tilfældet. Det er et reelt problem, og vi må diskutere, hvordan vi kan gøre noget ved det.

Det andet problem er spørgsmålet om fristforlængelserne, for fristforlængelserne, altså det, at man kan forlænge fristen for, hvornår folk kan få adgang til de her arkiver, kan jo underminere de generelt kortere tidsfrister til arkivadgang. Det er jo sådan, at Udenrigsministeriet en gang årlig udsender et katalog på 30-40 A4-sider over sager, som er blevet fristforlænget ud over de 30 år, og der er i hvert fald mange gange, hvor man ikke umiddelbart helt forstår, hvad begrundelsen for det er. Uden at gå ind i konkrete eksempler vil jeg sige, at det virker i hvert fald, som om der er en diskussion om, hvad grundlaget for fristforlængelserne er.

Det tredje problem er spørgsmålet om de personlige oplysninger, hvor det stadig væk er et spørgsmål, om man tager udgangspunkt i personen, eller man tager udgangspunkt i funktionen. Altså hvor har man snittet i forbindelse med, at man vurderer, at man ikke kan offentliggøre noget af hensyn til personer? Hvor langt går det også ind, når de personlige oplysninger er noget, som er direkte knyttet til den funktion, som den pågældende har haft?

Vi stiller os uforstående over for det og vil under udvalgsarbejdet afsøge mulighederne for, at man går langt længere i retning af det, man gør i USA, i Canada, i Sverige, i Norge og i Finland med, at man anonymiserer den type ting, sådan at man kan få det centrale ud af det, uden at personers navn bliver offentliggjort, eller personers identitet nødvendigvis bliver afsløret.

Kl. 20.30

Det mener vi er helt afgørende at komme videre med, ellers forudser vi, at en masse ting reelt vil blive holdt hemmelige i mange flere årtier, end de burde holdes hemmelige, til skade for bl.a. forskningen og forståelsen af vores egen historie.

Et helt afgørende problem, jeg vil nævne til sidst, er spørgsmålet om klageorganet, hvor vi jo kan konstatere, at fra en række af brugerne har der været et ønske om, at der oprettes en klageinstans eller et uvildigt nævn, som kan behandle klager over afslag på arkivadgang.

Vi kan ikke helt finde den reelle argumentation. Vi har hørt Venstres argumenter, der er ikke så mange af dem, men den type af kvantitative argumenter synes vi ikke rigtig gælder, så vi ser i hvert fald også frem til at høre ministerens

mere uddybende begrundelse f.eks. i forbindelse med udvalgsarbejdet for, hvad årsagen er til, at der ikke kan oprettes sådan et klageorgan.

Bodil Kornbek (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan overordnet set godt støtte lovforslagets intentioner, nemlig det at skabe den størst mulige åbenhed, når det gælder adgangen til de offentlige arkivalier.

Forslaget indeholder jo en større grad af ligestilling mellem de statslige og kommunale arkivalier med hensyn til afleveringspligt og tilgængelighed, og det finder vi jo særdeles hensigtsmæssigt.

Vi finder også, at det er et skridt i den rigtige retning, at forslaget indeholder nedsættelse af den generelle tilgængelighedsfrist for offentlige arkivalier, nemlig fra 30 til 20 år. Men – og det er det første men – lovforslaget opretholder jo også, at de statslige myndigheder, så vidt det er muligt, skal aflevere deres arkivalier, inden de er 30 år gamle. Her er der jo så et efterslæb på afleveringsfristen på 10 år, og det kan betyde, at værdien af den foreslåede tilgængelighedsfrist formindskes, og det er vel ikke det, der er ønsket med dette område.

Forslaget indeholder også en overgrænse på 60 år for fristforlængelser for statslige arkivalier. Det synes vi også virker meget fornuftigt og positivt, men nu kommer så det andet men. I lovforslaget er der nemlig meget bredt formuleret undtagelsesmuligheder fra dette, og det kan vel reelt betyde, at grænsen på 60 år kan vise sig at være uden den store værdi, og så er vi jo lige vidt. Så en præcisering, en bedre afgrænsning af, hvad de her undtagelsesmuligheder drejer sig om, det vil vi foretrække.

Det tredje og sidste men drejer sig om et område, som vi helt klart i Kristeligt Folkeparti mener, der bør ses nærmere på, når nu vi taler om åbenhed og ikke mindst gennemsigtighed, og det er brugerens retssikkerhed.

Forslaget giver ikke brugerne forbedrede ankemuligheder vedrørende afslag på arkivadgang, og der finder vi i Kristeligt Folkeparti, at det er et område, vi gerne vil have, at der bliver sat fokus på under udvalgsarbejdet, hvis det er muligt selvfølgelig.

Vi ser gerne mulighed for et uafhængigt ankenævn, eller, hvis der er forslag fremover i arbejdet her, muligheder, som i hvert fald tilgodeser brugerne på det her område. Hvad enten det så er få eller mange, der har brug for det, så sy-